

[Justitsministeren.]

det ærede medlem fru Erna Sørensen — ville køre så stærkt på den fællesnordiske lovgivning; for hvis man virkelig har den opfattelse, at man ønsker at nærme sig fællesnordisk lovgivning, gør man ved sine ændringsforslag det værste, man kan gøre, for vedtagelsen af dem ville anbringe os så fjernt som overhovedet tænkeligt fra de øvrige nordiske lande. Ingen af de øvrige nordiske lande kender begrebet flere bidragspligtige, der betaler fuldt bidrag — og ingen af dem drømmer om at indføre det.

Det, der for mig er det centrale i denne lovrevision, er at komme bort fra begrebet „de flere bidragspligtige“. Rent bortset fra at det i sig selv er en kompliceret ordning at operere med de 4 grupper, og også bortset fra at det er ukendt i alle andre lande, herunder de nordiske lande, og ikke kan tænkes indført i disse lande, forekommer det mig, at begrebet „de flere bidragspligtige“ i virkeligheden er — jeg tør næsten ikke bruge det ærede medlem fru Erna Sørensens udtryk fra første behandling ; men det tiltaler mig i hvert fald ikke, for vi ved, at der biologisk kun kan være én fader, og så bliver dette: at fastslå, at der er flere bidragspligtige, i realiteten en straf — det, vi diskuterede så indgående ved første behandling.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro ville forsvare „de flere bidragspligtige“ med henvisning til, at Politimesterforeningen havde anbefalet at opretholde den nugældende ordning, og det ærede medlem sagde, at politimestrene nok her var de mest sagkyndige. Jeg skal ikke forsøge at kommentere „sagkundskab“ i denne forbindelse — det var måske et mindre heldigt valgt udtryk — men holder vi os nu til det, og i den bedste mening, så kunne Dommerforeningen måske anses for at være lige så sagkyndig, og Dommerforeningen har ligesom østre landsret en anden opfattelse af spørgsmålet end Politimesterforeningen.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro citerede med megen glæde udtalelser, fremsat af mit partis ordfører, da 1937-loven var til behandling. Jeg kan naturligvis også — uden at jeg dog skal gå i detaljer — drille oppositionen lidt med at citere, hvad der dengang blev sagt fra anden side. Jeg

min derom, at det høje ting dengang havde et medlem, der hed C.J.F. Sven, en fremtrædende konservativ rådmænd; han holdt en meget interessant tale om spørgsmålet de flere bidragspligtige og vendte sig med voldsomhed mod den tanke at indføre — som han sagde — en slags prostitutionsskat. Jeg kan også minde om, at en lige så fremtrædende venstrejurist som det ærede medlem hr. Vagn Bro, nemlig hr. Rytter, dengang tog ordet i landstinget og talte voldsomt imod tanken om de flere bidragspligtige. Ligesom jeg altså har ladet Frederik Dalgaard i stikken, har de ærede medlemmer ladet deres partifæller fra dengang i stikken — og så lader vi dette drilleri fare.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro talte om, at han ikke rigtig kunne fatte, at regeringspartierne på dette område kunne etablere et samarbejde, og det ærede medlem fru Erna Sørensen var lidt inde på det samme, idet det ærede medlem sagde: dette er ingen politisk afgørelse. Jeg vil gerne heroverfor sige, at der er vel ikke noget ejendommeligt i, at vi kommer frem til et resultat, som går ud på at gå et skridt videre i den retning, som vi alle ved at vi før eller senere kommer til at gå. Det er jo også erkendt af de ærede ordførere fra oppositionen, at i den retning må det gå: faderskab eller frifindelse. Spørgsmålet er hvornår. At vi er blevet enige om at tage skridtet allerede nu, kan vel ikke virke så overraskende. Men hvis jeg ville være meget ondsksfuld over for det ærede medlem fru Erna Sørensen, kunne jeg måske spørge, om det ikke var politiske grunde, der fik det ærede medlem til helt at ændre standpunkt i spørgsmålet om de flere bidragspligtige fra første til anden behandling.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro harcellerede lidt over de frifundne og talte om, at enten måtte det blive mig eller den højtærede socialminister, der fik tillagt faderværdigheden. Det ærede medlem fru Erna Sørensen var inde på det samme og talte om staten som familiefader. I anledning af disse bemærkninger vil jeg gerne henvise til, hvad der står i betænkningen om en påkrævet ændring af § 224 i forsorgsloven; dette gælder også som svar til det ærede medlem fru Petra Petersen. Der ligger i